

Καταλυτική ήταν η παρέμβαση των Οικολόγων Πρασίνων και του βουλευτή τους Γιώργου Δημαρά, στην μεγάλη ανατροπή που συνέβη τελευταία στιγμή σχετικώς με τον νέο νόμο για την κοινωνική και αλληλέγγυα οικονομία. Μετά από τέσσερις μήνες διαβούλευσης, το Υπουργείο Εργασίας, παρά τις συνεχείς παρεμβάσεις των οργανώσεων της κοινωνίας πολιτών αρνιόταν να αποκλείσει τις επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα από το να θεωρούνται φορείς κοινωνικής οικονομίας και άρα με αυτό τον τρόπο να έχουν πρόσβαση στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο.

Κατ' επέκταση αυτό έχει μεγάλη σημασία και για τις συμβάσεις κοινωνικής αναφοράς, δηλαδή τις συμβάσεις τις οποίες οι φορείς κοινωνικής οικονομίας είναι αποκλειστικοί δικαιούχοι για να συνάπτουν με τους ΟΤΑ και την συγκρότησή τους θεσμικά σε δευτεροβάθμιο επίπεδο για την προώθηση της κοινωνικής οικονομίας στη χώρα.

### **Ο νέος νόμος για την κοινωνική οικονομία.**

Στην συζήτηση που έγινε στην βουλή για τον αυτονόητο αυτό διαχωρισμό μεταξύ του κράτους και της κοινωνικής οικονομίας, κανένα άλλο κόμμα δεν διατύπωσε αντίρρηση, ούτε ζήτησε τροπολογία πλην των Οικολόγων Πρασίνων. Πληροφορούμαστε ότι αυτό το αίτημα που εκκρεμούσε για πολύ καιρό χωρίς απάντηση, τέθηκε απευθείας από τους Οικολόγους στην ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ. Παράλληλα, υπήρξε η ξεκάθαρη καταγγελία του "Πανελληνίου Παρατηρητηρίου Οργανώσεων Κοινωνίας Πολιτών" για αυτόν το υποκρυπτόμενο κρατισμό από την γραφειοκρατία του Υπουργείου. Η παρέμβαση αυτή διαβιβάστηκε σε όλα τα κόμματα και σε όλο τον πολιτικό κόσμο. Από τα κόμματα της αντιπολίτευσης δεν υπήρξε καμιά ουσιαστική αντίδραση .

Φαίνεται, πως όλους του βόλευε ο κρατισμός που διέπνεε το αρχικό σχέδιο. Αλλά η ανατροπή τελικώς ήλθε από την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ με την επιμονή των Οικολόγων –Πρασίνων, η οποία κατανόησε το αυτονόητο στην Ελλάδα, ότι ο τρίτος τομέας της κοινωνικής οικονομίας είναι απολύτως διακριτός και από το κράτος και από την αγορά. Κύκλοι του Μαξίμου μάλιστα απορούσαν πώς το αρμόδιο Υπουργείο δεν είχε κάνει αυτή την διάκριση μεταξύ κρατικού και τρίτου τομέα...

Το αποτέλεσμα βεβαίως, ήταν να δοθεί εντολή για άμεση τροποποίηση του σχετικού άρθρου την τελευταία στιγμή που προβλέπει ότι δεν μπορεί να χαρακτηριστεί φορέας

κοινωνικής οικονομίας μια επιχείρηση που έχει:

«ιδρυθεί και διοικείται άμεσα ή έμμεσα από ΝΠΔΔ ή ΟΤΑ α' η β' βαθμού ή από άλλο νομικό πρόσωπο του ευρύτερου δημοσίου τομέα».

Αυτό σημαίνει απελευθέρωση κοινωνικών δυνάμεων από την γραφειοκρατία. Για πρώτη φορά από τότε που υπάρχουν τα κοινοτικά κονδύλια του Ευρωπαϊκού κοινωνικού ταμείου και Περιφερειακής Ανάπτυξης εδώ και 25 χρόνια, ο ευρύτερος δημόσιος τομέας, δεν θα μπορεί να υφαρπάξει ανεμπόδιστα τους πόρους που προορίζονται από την ΕΕ για την κοινωνική οικονομία. Με αυτό τον τρόπο αποκτά νόημα και βρίσκει έδαφος η γενικότερη πολιτική της κυβέρνησης για την ανάπτυξη της κοινωνικής οικονομίας, αφού πλέον δεν θα έχουμε μόνο διακηρύξεις, αλλά και πόρους στήριξής της. Εδώ λοιπόν η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ «άδειασε» την υπουργό και αποστόμωσε την αντιπολίτευση που έδειξε καμιά αντίθεση επί του προκειμένου με τα κρατικά συντεχνιακά συμφέροντα.

***Τι συνέβη όμως το τελευταίο διάστημα και οι Οικολόγοι Πράσινοι διατύπωσαν μια τόσο ξεκάθαρη και ρηξικέλευθη θέση;***

Γιατί άραγε το 2011, όταν ψηφίστηκε ο πρώτος νόμος 4019, αλλά και μετέπειτα οι Οικολόγοι Πράσινοι δεν έθεσαν αυτή την διάκριση, ούτε υπερασπίστηκαν κάτι ανάλογο στο ευρωκοινοβούλιο όπου θήτευσαν για 5 ολόκληρα χρόνια;

Εδώ πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι τότε κυριαρχούσαν στην ηγεσία των Οικολόγων Πρασίνων διαδοχικά οι Μιχάλης Τρεμόπουλος και Νίκος Χρυσόγελος, Ευρωβουλευτές τότε οι οποίοι όταν ετίθετο τέτοιο ζήτημα, απλώς αδιαφορούσαν. Τα τελευταία 2,5 χρόνια ως γνωστό αποχώρησαν και οι δύο από τους Οικολόγους Πράσινους, απελευθερώνοντας δυνάμεις στο χώρο από τα κλειστά κυκλώματα και τις ελίτ. Έτσι οι Οικολόγοι – Πράσινοι στη πράξη άρχισαν να ευθυγραμμίζονται πλέον το Ευρωπαϊκό Πράσινο Κόμμα και την κουλτούρα της ανοικτής κοινωνίας Πολιτών. Την συμμετοχική οικονομία που πάει παράλληλα με τη συμμετοχική δημοκρατία.

Για τους ευρωπαίους πράσινους και για το ευρωπαϊκό κεκτημένο είναι αδιανόητη η ταύτιση του κρατικού τομέα με τους φορείς κοινωνικής οικονομίας που εκφράζουν την οργανωμένη κοινωνία πολιτών. Μάλιστα στην ημερίδα για τον νέο νόμο στις 23/9/16 που οργάνωσαν

Οικολόγοι Πράσινοι , ο εκπρόσωπος του Ευρωπαϊκού Πράσινου Κόμματος δεσμεύτηκε να κάνει ερώτηση στο ευρωκοινοβούλιο «γιατί οι πόροι της κοινωνικής οικονομίας διοχετεύονται τεχνηέντως στο κράτος κατά το μεγαλύτερο ποσοστό τους στο ελληνικό κράτος». Να θυμίσουμε ότι για 5 ολόκληρα χρόνια οι κ. Τρεμόπουλος και Χρυσόγελος δεν θέλησαν ποτέ να θίξουν αυτό το θέμα μολονότι τους είχε τεθεί από τις συλλογικότητες κοινωνίας Πολιτών.

Οι «παροικούντες στην Ιερουσαλήμ» γνωρίζουν την πραγματική αιτία. Και δύο τους είχαν πάντα το δικό τους κλειστό σύστημα φορέων και ΜΚΟ που φρόντιζαν να κρατούν τις διασυνδέσεις μόνο για τον δικό τους κύκλο, απορροφώντας μεγάλα ποσά σε συνέργιες με κρατικούς φορείς και ΟΤΑ. Για αυτό τον λόγο τον τελευταίο χρόνο ήσαν οι βασικοί πολέμιοι της οριζόντιας δικτύωσης των οργανώσεων της κοινωνίας πολιτών και της συγκρότησης ανεξάρτητου κοινωνικού εταίρου στην χώρα, υποστηρίζοντας ένα κλειστό συντηρητικό σύστημα.

Ο κ. Χρυσόγελος ήταν βασικός συνομιλητής της υπουργού εργασίας για την κατεύθυνση του νομοσχεδίου, οι δε τροποποιήσεις που πρότεινε ήταν για δευτερεύοντα σημεία και όχι για το κρίσιμο άρθρο 3 του νομοσχεδίου που τελικά άλλαξε τα δεδομένα. Προφανώς τους δύο συγκεκριμένους, δεν ενοχλούσε καθόλου το προηγούμενο καθεστώς και προσπαθούσαν να γεφυρώσουν το παλιό με το καινούργιο, για να μείνει αναλλοίωτο το γραφειοκρατικό κατεστημένο, που διαχειρίστηκε τόσα χρόνια τους πόρους υπέρ των ολίγων με σκανδαλώδη ποσά. Δεν είναι τυχαίο μάλιστα ότι αυτή την χρονιά που ελάχιστοι φορείς χρηματοδοτήθηκαν, αντιθέτως η "κοινωνική επιχείρηση" του κ. Χρυσόγελου χρηματοδοτήθηκε προκλητικά από διάφορες πηγές με χαρακτηριστική εκείνη του ΚΟΙΝΣΕΠ ΑΝΕΜΟΣ ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ με 625.000 ευρώ για το προσφυγικό (δημοσίευμα ΕΠΙΚΑΙΡΑ). Τέτοιο ποσό δεν έχει δοθεί σε όλες μαζί τις ΚΟΙΝΣΕΠ της Αττικής που είναι πάνω από εκατό! ενώ ο κ. Τρεμόπουλος επίσης συμμετέχει σε δύο από τις μεγαλύτερες ΜΚΟ της Θεσσαλονίκης που χρηματοδοτούνται ποικιλοτρόπως με μεγάλα ποσά .

Έτσι μπορούμε να εξηγήσουμε και την στάση σχετικά με το νέο νόμο καθώς από ότι φαίνεται βόλευε να παραμείνουν τα πράγματα ως έχουν. Με αυτά τα δεδομένα , οι δύο πρώην ευρωβουλευτές εκ των πραγμάτων επιδίδονται πλέον στον χώρο των ΜΚΟ, ως περιφερόμενοι θίασοι της κοινωνικής επιχειρηματικότητας και της ανθρωπιστικής βοήθειας. Για τους Έλληνες **Οικολόγους Πράσινους** όμως, είναι βεβαίως ευτύχημα που απαλλάχθηκαν από τους δύο «ηρακλειδείς» της κοινωνικής οικονομίας στην Ελλάδα, για να κερδίσουν την εμπιστοσύνη των πολλών μικρών εθελοντικών οργανώσεων της οικολογίας και της κοινωνίας πολιτών.

Παρ όλα αυτά οι δύο ακόμη διατηρούν αρκετές προνομιακές σχέσεις με φορείς και ιδρύματα της Ευρώπης από την εποχή που ήσαν ευρωβουλευτές, όπως με το Ίδρυμα Χ. Μπελ, το οποίο χρηματοδοτεί προνομιακά τις πρωτοβουλίες Χρυσόγελου, ημερίδες επικοινωνιακές καμπάνιες. Το ατύχημα για αυτούς είναι ότι πόνταραν όλη τους την επιρροή σε ένα κατεστημένο το οποίο αρχίζει πλέον καμία διέξοδο. Αντιθέτως για τους οικολόγους –Πράσινους η εξέλιξη αυτή είναι μια απαλλαγή από τα βαρίδια Χρυσόγελου –Τρεμόπουλου για μια ανοικτή σχέση με τα κινήματα και τις οργανώσεις της κοινωνίας Πολιτών-μια γόνιμη εποικοδομητική σχέση που μπορεί να ενισχύσει τελικά από τη μεριά τους την οριζόντια οργάνωση της κοινωνίας και τη συμμετοχική οικονομία για όλους.

*ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΠΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ*

ο δημοσιογράφος

Δ. Μιχαηλίδης

τηλ .6998 282382